

## Ramon Majó Lluch

### LES PERSONES QUE ES VAN FUGAR. AMAGAT A BARCELONA

Jo coincideixo AMB com va anar el procés. De primer van caure gent de l'HOAC, després gent de Comissions i després del partit. Això van ser unes seqüències ben clares.

En el meu cas, jo no recordo quan... I a partir d'aquí me'n vaig assabentar, evidentment en aquell moment estava molt coordinat i sempre t'arribava, a partir d'un o altre, en el cas de detencions el què estava passant, però recordo que a mi se'm va dir, vam decidir que marxés quan va començar a caure gent que eren del Comitè Local, llavors ja estava clar que hi havia un lligam i que també podien arribar a mi.

No sé exactament quin dia va ser això. Però sí clarament és que jo estava a Barcelona junt amb tres o quatre més, que no puc recordar qui eren, -suposo que un era el Padullés però no n'estic segur-, i estàvem... A mi em van enviar en una casa d'un periodista manresà que voltava per Barcelona. Allà al cap d'un parell de dies a mitjanit em van dir: *"T'has d'aixecar, t'has d'aixecar"*, perquè també hi havien arribat sospites de que podien anar a casa seva. Sé que a les cinc de la matinada em van fotre al carrer a Barcelona, vaig haver de tornar a reprendre els contactes que teníem. Recordo que dèiem: *"Tal cantonada, cantonada Aragó amb el que sigui i cada dia a tal hora passeu per allà i si veiem que tot està tranquil ens veiem"*.

Jo no sé amb qui més estava, dels tres o quatre que estàvem coordinats a Barcelona. I vaig anar passant varies cases diferents. Tampoc ho recordo, excepte la primera, la del periodista d'aquí a Manresa.

Però sé que un dia, -normalment ens trobàvem al vespre, a l'hora de sopar i, al mateix temps que sopàvem, comentàvem què havia passat i tal-. Estàvem sopant en un bar a Barcelona i m'estava menjant una truita d'espínacs -fixeu-vos si recordo els detalls- i apareix per la tele que havia caigut l'aparell de propaganda de Manresa. Va ser increïble, perquè l'última cosa que ens podíem pensar era que caigués l'aparell de propaganda, no?

Llavors ja va ser alarma màxima. No sé quants dies més vaig estar amagat, potser deu o dotze dies, perquè quan vaig tornar a la feina em van dir que ja podia tornar a amagar-me que no em volien si no podien...

Llavors no treballava a Correus perquè estava en suspensió de feina i sou per la primera detenció. Llavors treballava en una empresa particular de mobles de cuina i em van dir que no hi tornés.

L'única cosa que recordo. Després ja vaig veure que les coses es posaven a to i vaig tornar. Jo calculo que vaig estar fora deu o dotze dies. Després, pel què m'ha arribat, a mi en principi pensaven que arrel de la primera detenció estava en un segon pla, que no estava al Comitè ni res. Això també demostra que l'organigrama que tenien era una cosa aproximada, que anaven fotent allà la gent segons els hi semblava. La fotien i la treien. No tenien una cosa clara.

Potser havia voltat per aquí al començament -o voltava- la sensació de que hi va haver una espècie de desbandada, i no va ser així en absolut.

Jo no recordo exactament les dates. Jo no sé quan vaig marxar, a partir de quina detenció, però no va ser a partir de la primera, va arribar un moment em què vam dir: "Hem de marxar". I, que això ho vem decidir conjuntament. No vaig marxar sol, vaig marxar amb dos o tres més. No recordo qui eren. A Barcelona ja ens esperaven i això vol dir que hi havia una implicació del Comitè Central o de qui fós. Aquí les coses van funcionar bé. Ningú va anar per *libre* i espantat. Potser també perquè tenim la sensació que aquí Manresa tampoc podia ser molt greu i no ens imaginàvem que arribessin a torturar com ho van fer.

I, realment la sensació que la cosa anava molt greu va ser quan va caure l'aparell de propaganda... Vam dir: "Aquí ha hagut de passar una cosa molt grossa". Però fins aquell moment. Sempre vàrem estar ordenats, connectats, ningú es va quedar aïllat. Sempre tenia algú o altre a qui poder recórrer.